



De rode looper

Thomas Rosenboom

[Download now](#)

[Read Online](#) 

De rode loper

Thomas Rosenboom

De rode loper Thomas Rosenboom

Lou Baljon, jong in de jaren zeventig, is iemand die wel beweegt, maar zonder werkelijk van zijn plaats te komen. Na een leven als roadie en opnametechnicus in een kleine provincieplaats begint hij een bioscoop in een gekraakte garage. Opnieuw dreigt de tijd hem in te halen, maar dan krijgt hij een idee dat juist volmaakt past bij de moderne tijd: hij geeft het publiek de hoofdrol. Het succes is enorm, en brengt hem in contact met een ongrijpbare jonge vrouw, die in zichzelf gevangen zit als een prinses in een torenkamer. Om haar te bevrijden en voor zich te winnen, zet Lou nog eenmaal de middelen van zijn verleden in.

De rode loper Details

Date : Published 2012 by Em. Querido's Uitgeverij B.V.

ISBN :

Author : Thomas Rosenboom

Format : Paperback 252 pages

Genre : European Literature, Dutch Literature, Roman

 [Download De rode loper ...pdf](#)

 [Read Online De rode loper ...pdf](#)

Download and Read Free Online De rode loper Thomas Rosenboom

From Reader Review De rode loper for online ebook

Ruben Steins says

Heel fijn boekje over ledigheid. De ledigheid van Lou, zijn leven en de ingeslapen omgeving. Iedereen is daar immers getrouwd, nietwaar?

Cor says

Goed geschreven en goed te lezen, maar toch wat minder interessant dan Publieke werken bijvoorbeeld. Wil je een leuk beeld krijgen van ontwikkelingen rondom een bandje in de provincie en wat daar allemaal uit kan voortkomen, dan moet je 'm zeker lezen.

Indah says

2,5 stars.
meh

Rita says

Lekker boek, beetje over de top af en toe. Heel Hollands. Tragikomisch.

Janita Willems says

Deze roman lijkt eerder geschreven door P.F. Thomése dan door Rosenboom. Een totaal andere stijl dan bijv. Publieke Werken. Leuk om tussendoor te lezen, een klassieker zal 't niet worden vrees ik. Voor roadies, Rosenboom-fans en inwoners van Zevenaar een must.

Daniel says

Thomas Rosenboom heeft zijn best gedaan om een hoofdpersoon te creëren waar maar moeilijk mee te identificeren valt. Op zich is dit niet erg, maar wanneer het je tegen begint te staan, is het geen goede zaak. 'De Rode Loper' wist voor mij geen moment écht een pageturner te worden. Het is meer puur tragisch, dan tragikomisch. Daarnaast is het boek onrealistisch en loopt het bij elke verhaallijn ongeveer 10-15 jaar achter op z'n tijd. Een underground bioscoop opzetten in een slaapstadje als Zevenaar? Een limousineservice inclusief galaverkleedpartijtje op de rode loper? Nee.

Hermien says

Dit boek werd steeds leuker naarmatig ik voderde. Ik herkende ook wat van de omgeving en de muziek dus allemaal leuk.

Ineke says

Wat een prachtig boek heeft Thomas Rosenboom weer geschreven.

Twee studenten, Lou Baljon en Eddie vd Beek doen in 1973 eindexamen aan het Arnhem's Lyceum. Beiden willen niet verder studeren en besluiten om in de bijstand te gaan. De bijstand is hoger dan een studiebeurs, je zit in het ziekenfonds en je behoud je vrijheid. Ze hebben wel dromen, Lou is weg van muziek en Eddie zou het liefst verslaggever worden.

Lou heeft het altijd volgehouden in de bijstand, hij is gek op bluesrock is gefascineerd van Fendor gitaren. Hij wordt roadie van de plaatselijke popgroep "Shout". Op hun hoogtepunt staan ze in het voorprogramma van de Earing. Tien jaar later bestaat "Shout" nog, alleen zijn er zo goed als geen optredens meer. Lou vertrekt naar Zevenaar, wordt opnametechnicus en trouwfotograaf. Na een aantal jaren start hij een bioscoop in een gekraakte garage. Heeft een geweldig idee "De Rode Loper", het publiek krijgt van hem de hoofdrol. Het wordt een doorslaand succes. De mensen doen gewoon wat ze het liefste doen, en dat is opvallen. Zo ontmoet hij Lena, op wie hij verliefd wordt.

Lou is een eenzaam figuur wat is blijven hangen in de 70er jaren, maar ook een markant persoon. Met uitgesproken dingen. Zo drinkt hij alleen Corona bier, zegt altijd "Grüss Gott" en is helemaal weg van Blackbird een popsong van de Beatles waarbij hij helemaal bij weg kan dromen. Erik wordt verslaggever, heeft een huis, is getrouwd het tegenovergestelde van Lou.

De personages worden goed beschreven en uitgediept. Er zit veel humor in het boek maar ook tragiek.

Jacques Thielen says

Luchtig en mooi geschreven maar bevat niet de diepgang die ik verwacht had. Wordt wel hier en daar aangestipt, maar niet echt uitgewerkt. Niet zijn beste boek, maar wel met plezier gelezen.

Eline says

Ik had het niet verwacht, maar ik vond dit boek echt heel erg leuk! De personages waren allemaal zo echt, en ook al gebeurde er weinig gebeurde er toch juist heel veel. Wat een ontzettende loser is Lou, maar wat een ontzettende leuke loser. Ik kan haast niet geloven dat ik dit ga zeggen, maar ik denk dat ik meer van deze auteur ga lezen!

Mireille Schrijnemaekers says

Elke keer weer een verrassende wending....

Gerda says

A terrific Dutch read! My review will be in Dutch.

Een geweldig boek! Na Gewassen Vlees had ik wat tijd nodig om bij te komen..., jarenlang eigenlijk.... Afgelopen vrijdag kwam het nieuwste boek van Thomas Rosenboom binnen in de bibliotheek. Even de eerste bladzijde gelezen en dat sprak me gelijk aan. En het bleef me aanspreken, het boek is binnen twee dagen uit.

Het is geen humoristisch boek. Toch heb ik verschillende keren hardop zitten lachen. Gewoon, door de manier van vertellen. Zo droog.

De kracht van herhaling is iets wat erg sterk is in dit boek. Een hand schudden met iemand, terwijl je dat eigenlijk nooit doet. En weer. En weer. De vergelijking van de ukelele, die nooit een echte gitaar zal worden, duikt telkens weer opnieuw op.

De hoofdpersonen zijn aimabel. Dat had ik na de eerste bladzijde niet gedacht. Ze deden zo hun best om over te komen als klaplopers. Maar ook al wilden ze zo graag op kosten van de staat leven, harder werkende mensen zal je niet zo gauw tegenkomen.

Het is niet allemaal zo vrolijk, want de onderliggende toon is er een van eenzaamheid.

Wat mijzelf daarnaast ook nog aansprak was de locatie. Arnhem en Zevenaar. Voor mij een herkenbare regio.

Frank says

'Gisteren die Kroatische jongen op tv gezien? Geweldige documentaire. Die knaap was twaalf en kreeg nog altijd de borst, maar nu komt het mooiste: meteen na het drinken stak hij altijd een sigaret op, net als wij bij de koffie. Eerst de borst en dan een lekker sigaretje – de Balkan in een notendop!'

Het is tegen het eind van het boek dat iemand dit zegt. Een waarschuwing om niet te veel in stereotypen te denken misschien. Maar misschien ook een waarschuwing om niet voorbij te gaan aan de meer allegorische kanten van dit boek zelf, waarvan je met enig recht óók zou kunnen zeggen: het portret dat het schetst van twee levens in een ingeslapen stadje in de provincie, en in zekere zin van alle levens in dat stadje -- dat is

Nederland in een notendop.

Overigens: ligt het aan mij, of zijn er opvallend veel belangrijke romanschrijvers die nu ineens de wereld van de popmuziek, en dan liefst de geschiedenis van de popmuziek, van de jaren zestig tot nu, als thema nemen voor een state of the nation novel? Nog niet zo lang geleden had je Franzens *Freedom*, waarin het leven van een popmuzikant een belangrijke verhaallijn vormde; en Jennifer Egans *Visit from the Goon Squad*, net als Franzens roman een boek over het Amerika van ca. 1970 tot nu (en zelfs een eindje in de nabije toekomst), gezien door de lens van de popmuziek en de populaire media. En nu Rosenbooms sombere komedie over de achterkant van het klatergoud, en de hedendaagse drang om iedereen een ster te laten zijn...

Bert says

Het verdriet van Arnhem e.o.

De rode loper is een tamelijk rechtlijnig verhaal over twee Arnhemse losers die hun weg proberen te vinden in de wereld van de journalistiek en in die van popmuziek en film.

Uitstekend geschreven, zoals van veteraan Thomas Rosenboom verwacht kan worden, maar als verhaal een beetje dunnetjes. Als je de diverse herhalingen van de motieven wegstreept, houd je niet veel meer over dan een lang verhaal van een bladzijde of vijftig. De vraag is of de gekozen compositie in dit geval veel toevoegt aan de roman als onvermijdelijke geschiedenis. Ik vind zelf van niet en kan in de mysterieuze Laura weinig méér zien dan een blanco projectiescherm waarop hoofdpersoon Lou Baljon zijn nogal armzalige verlangens ziet afgebeeld.

Waar het verhaal spannend dreigt te worden, pas in het allerlaatste hoofdstuk, sluit Rosenboom af met de anticlimax van een lange, steriele fade-out. Alles bij elkaar geeft dit het gevoel van een invuloefening die ook in de helft van het aantal pagina's had gekund.

Leerdam, 27 december 2012

Monique says

De schrijfstijl van 'De Rode Loper' is totaal anders dan dat we van Thomas Rosenboom gewend zijn. Het is meer toegankelijk en vlotter geschreven, maar dat gaat wel ten kosten van zijn prachtige poetische taal. De hoofdpersonen zijn wederom personages waarvan je gaat houden, omdat ze zo zielig zijn, maar het verhaal gaat nergens heen.
